

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2020 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL) κατά Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C.

(Υπόθεση C-608/19) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Κρατικές ενισχύσεις – Κανονισμός (ΕΕ) 1407/2013 – Άρθρο 3 – Ενίσχυση ήσσονος σημασίας – Άρθρο 6 – Παρακολούθηση – Επιχειρήσεις που υπερβαίνουν το ανώτατο όριο ενισχύσεων ήσσονος σημασίας λόγω σωρεύσεως με προηγούμενες ληφθείσες ενισχύσεις – Δυνατότητα επιλογής μεταξύ μειώσεως προηγούμενης ενισχύσεως ή παραιτήσεως από αυτήν προκειμένου να τηρηθεί το ανώτατο όριο ενισχύσεων ήσσονος σημασίας]

(2020/C 433/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)

κατά

Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C.

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 3 και 6 του κανονισμού (ΕΕ) 1407/2013 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, έχουν την έννοια ότι μια επιχείρηση στην οποία το κράτος μέλος εγκαταστάσεως σκοπεύει να χορηγήσει ενίσχυση ήσσονος σημασίας η οποία, λόγω της υπάρξεως προγενέστερων ενισχύσεων, θα είχε ως συνέπεια ότι το συνολικό ποσό των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στην επιχείρηση αυτή υπερβαίνει το ανώτατο όριο των 200 000 ευρώ σε χρονική περίοδο τριών οικονομικών ετών, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 1407/2013, δύναται να επιλέξει, έως τη χορήγηση της ενισχύσεως αυτής, είτε τη μείωση της ζητούμενης χρηματοδοτήσεως είτε την πλήρη ή μερική παραίτηση από προγενέστερες ενισχύσεις που είχαν ήδη εισπραχθεί, προκειμένου να μην υπάρξει υπέρβαση του εν λόγω ανωτάτου ορίου.
- 2) Τα άρθρα 3 και 6 του κανονισμού 1407/2013 έχουν την έννοια ότι τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να επιτρέπουν στις αιτούσες επιχειρήσεις να τροποποιούν την αίτησή τους για τη χορήγηση ενισχύσεως πριν από τη χορήγησή της, προκειμένου να μην υπερβούν το ανώτατο όριο των 200 000 ευρώ σε χρονική περίοδο τριών οικονομικών ετών, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 1407/2013. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εκτιμήσει τις έννομες συνέπειες της μη παροχής δυνατότητας στις επιχειρήσεις να προβαίνουν σε τέτοιες τροποποιήσεις, διευκρινιζόμενου ότι οι τροποποιήσεις αυτές μπορούν να γίνουν μόνο σε ημερομηνία προγενέστερη της ημερομηνίας χορηγήσεως της ενισχύσεως ήσσονος σημασίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 357 της 21.10.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2020 [αίτηση του Svea hovrätt — Patent- och marknadsöverdomstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — BY κατά CX

(Υπόθεση C-637/19) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικά δικαιώματα – Οδηγία 2001/29/ΕΚ – Κοινωνία της πληροφορίας – Εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων – Άρθρο 3, παράγραφος 1 – Παρουσίαση στο κοινό – Έννοια του «κοινού» – Ηλεκτρονική διαβίβαση σε δικαστήριο προστατευόμενου έργου, ως αποδεικτικού στοιχείου στο πλαίσιο ένδικης διαδικασίας]

(2020/C 433/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Svea hovrätt — Patent- och marknadsöverdomstolen